

De onvrede die blijkt uit de verkiezingsoverwinning van de PVV moet worden weggenomen. Anders dreigt het extremisme

Posted on 2 december 2023 by Theodore Dalrymple

Een spook waart door Europa, het spook van het fascisme. Ik bedoel hiermee niet de beledigende term die radicale studenten lange tijd naar iedereen hebben geslingerd die het ook maar enigszins met hen oneens was. Ik bedoel een meedogenloze, gewelddadige massabeweging die niet zal aarzelen om te intimideren, te onderdrukken en te doden uit naam van een natie.

Geert Wilders is geen fascist, maar als zijn electorale triomf in Nederland (relatief, niet absoluut) er niet toe leidt dat de onvrede waarvan die triomf een symptoom is, daadwerkelijk wordt weggenomen, is het niet onwaarschijnlijk dat tenminste een deel van zijn kiezers zo gedesillustioneerd en gefrustreerd wordt door de normale politiek dat ze ergens anders naar een oplossing zullen zoeken.

Sterke toename asielzoekers

Vorig jaar emigreerde iets meer dan 2 procent van de Nederlandse bevolking naar Nederland (403.108), terwijl de helft van dat aantal (179.310) emigreerde. Het migratiesaldo bedroeg 224.000 personen. Het grootste aantal immigranten (108.000) kwam uit Oekraïne. In 2022 dienden 35.535 personen een eerste asielverzoek in, 44 procent meer dan het jaar daarvoor. Er kwamen 11.000 nareizigers binnen. Van de asielzoekers kwam 36 procent uit Syrië. Daarnaast kwamen er veel asielzoekers uit Afghanistan, Turkije en Jemen.

Dit betekent dat opnieuw veel nieuwkomers tijdelijk of voor langere tijd ondersteund moeten worden. En dat terwijl er in Nederland al een woningcrisis bestaat, die door een zo grote immigratie alleen maar ernstiger kan worden.

Kan Wilders slagen?

De kans is groot dat Wilders er niet in zal slagen veel te veranderen. Als hij al gaat regeren, zal dat in een coalitie zijn, die concessies van hem zal eisen. Afgezien daarvan zijn het in het moderne Europa regeringen die voorstellen doen, maar bureaucratieën die, vaak linkser dan zij, daarover beslissen. Wilders zal ook te maken krijgen met het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, dat zijn anti-islamitische vleugels graag zal willen afsnijden, en met het aanzienlijke deel van de bevolking dat niet rechts maar links heeft gestemd.

Als hij er om al deze redenen niet in slaagt echte verandering tot stand te brengen, kan de temperatuur aan de rechterkant stijgen.

Frans begrip voor lers oproer

Intussen leidde in Dublin het gerucht dat een man die drie kinderen en twee volwassenen vlakbij een school had neergestoken een Algerijnse immigrant was, tot een rel in het stadscentrum, resulterend in het in brand steken van een bus, een tram en politieauto's. Jonge mannen met een hoodie, die leuzen schreeuwden, maakten van de gelegenheid gebruik om winkelatalages te vernielen en sportartikelen te plunderen, in een soort bleke imitatie van de *Kristallnacht*. Het was het ergste oproer sinds vele jaren in Dublin.

Wat mij het meest verontrustte, afgezien van de mogelijkheid dat een wrokkige

menigte op een dag door een demagoog tot een gedisciplineerde partij zou worden omgevormd, was de reactie van de lezers van de Franse conservatieve krant *Le Figaro* op het bericht over de ongeregelheden in Dublin. Die was bijna helemaal positief. De lezers waren ervan onder de indruk dat de Ieren het soort terrorisme dat de Fransen zo gedwee accepteerden niet over hun kant lieten gaan.

Niemand (tenminste tot ik stopte met het lezen van het grote aantal lezersbrieven) vroeg zich af hoe representatief de jonge raddraaiers waren voor de Ierse bevolking en of het gerucht waar ze op reageerden wel waar was. Ook betwijfelde niemand het verband tussen wat zij hadden gedaan en hun vermeende politieke doel.

In Frankrijk is de nervositeit van de politieke klasse en haar wantrouwen of angst voor publieke reacties aan het licht gekomen door de moord op een 16-jarige jongen tijdens een feest in een dorps huis in het departement *Drôme*. Zo'n negen jonge mannen, sommigen met een strafblad, kwamen vanuit een huisvestingsproject twintig kilometer verderop naar het feest en begonnen de feestgangers neer te steken. Dit deed denken aan de gebeurtenissen van 7 oktober in Israël.

De autoriteiten tonen zich onmachtig

De autoriteiten zijn tot nu toe terughoudend geweest met het vermelden van de etnische identiteit van de daders. Ze wachten tot de emoties zijn bekoeld, in de hoop het conflict te vermijden waarvan zij weten dat het niet ver onder de oppervlakte van de Franse samenleving ligt en ook aanwezig is in de diepere lagen van die samenleving.

De onmacht van de politieke klasse tegenover de zorgen en angsten van een groot deel van de Europese bevolking vormt een vruchtbare bodem voor de kweek van het fascisme.

Dit is een lichte bewerking van een artikel dat op 27 november verscheen in het Amerikaanse tijdschrift City Journal.

Vertaling: Chris Rutenfrans

De Britse schrijver en psychiater [Theodore Dalrymple](#) publiceert regelmatig in Wynia's Week.

Steunt u de onafhankelijke berichtgeving van Wynia's Week? Graag! Doneren kan [HIER](#). Hartelijk dank!